

Plato

**Platonos Axiochos peri thanatu dialogos ... Platonis Axiochus seu de Morte,
Dialogus [et] breuis [et] summè elegans**

Rostochii: Myliander, 1595

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn176316019X>

Druck Freier Zugang

C-7853.
~~C-3728.~~

P. H. a.

1775. 1. 1. 1.

ΠΛΑΤΩ- ΝΟΣ ΑΞΙΟΧΟΣ

Ἡ ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΔΙΑ-
ΛΟΓΟΣ συντομός τε καὶ πεί-
νυ εἰς ἡμετέρας.

PLATONIS AXIO-
chus seu de Morte, Dia-
logus & brevis &
summè elegans.

ROSTOCHII
Typis Myliandrinis.

1595.

Q. II. c. 3728.

εἰς Πλάτωνα.

καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἐλλάδα Φῦσε Πλά-
ψυχας ἀνθρώπων χράμμοισιν ἠκέσσειτο. (τωνα,
καὶ γὰρ ὁ πῦθε γέγως, Ασκληπιός, ἐστὶν ἰητὴρ
σώματι, ὡς ψυχῇς ἀθανάτιο Πλάτων

Ἄλλο.

φοῖβος ἔφυσε βροτῆς Ασκληπιόν, ἡδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχῇ, τὸν δὲ ἵνα σώματι στίοι.

22. c. 9.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΞΙΟΧΟΣ

ἢ περὶ θανάτου Διάλογος.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σωκράτης. Κλεινίας. Αξίochος.

Εἰόντι μοι ἐς Κυνόσαυρας, καὶ ἡγομένῳ
μοι καὶ τὸν Εἰλισσὸν, διῆξε Φωνὴ βο-
ωντός τε, Σώκρατες Σώκρατες, ὡς ὅ-
τι περὶ παλαιῶν περὶ σκοπῆν ὁπότεν εἴη,
Κλεινίαν ὁρῶ τὸν Αξίochου θέντα ὅππῃ Καλλιρόῳ
καὶ Δάμων καὶ μουσικῷ, καὶ καρμίδει καὶ Γλαύ-
κων. ἦσαν δὲ αὐτῶν ὁ μὲν διδάσκαλος τῶν
καὶ αὐτοῦ μουσικῶν, ὁ δὲ ἐξ ἐπιγείας ἐραστὴς ἄλλος
καὶ ἐρώμενος. ἐδόκει ἔν μοι ἀφεμένῳ τὸ εὐχὴ ὁδῶ,
διπαλῶν αὐτοῖς ὅπως ῥᾶται ὁ μὲν ἡγοίμεθα. δεδα-
κρυμένος δὲ ὁ Κλεινίας, Σώκρατες εἶφη. Νῦν ὁ
καρμὶς ἐνδείξασθαι τὴν αἰὲν θρυλικὴν περὶ σῶ-
σοφίαν. ὁ γὰρ πατήρ ἐκ τῶν ὡραίων αἰφνιδίως, ἀ-
δυνάτως ἔχει, καὶ περὶ τὰ τέλη τὰ βίης εἶναι, ἀ-
νιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτῶν. καὶ τοῖς γὰρ τὸ πρῶ-
τον χρόνον Διάχλευάζων οὐκ μορμολυγομέ-
νους τὸν θάνατον, καὶ πρῶτος ὁππῶθ' αὐτῶν. ἀφι-
κόμενος ἔν παρηγόρησεν αὐτὸν, ὡς εἰπὼς, ὅπως
ἀσθενὰ πρὸς τὸ χρεὼν ἴη, καὶ μοι σὺ τοῖς λοιποῖς,
ἵνα καὶ τῶν εὐσεβηθῇ. Σωκρ. Ἀλλ' οὐκ ἀτυχήσας
μου.

μὲν ὁ Κλεινία σὸθενός τῶν μετρίων. καὶ ταῦτα, ἔφ'
 ὅσα παρακαλῶν. ἐπειγώμεθα ἔν, εἰ γὰρ ἔτι εἴη
 ὠκύτητο δέ. κλει. οφθέντο ὅς μόνον, ὃ
 Σώκρατες, ραῖσι. καὶ γὰρ ἤδη πολλάκις αὐτὸ γέγονε
 συμπύμασθαι ἀνασφῆλαι. Σω. ὡς δὲ γὰρ τὸν
 τὴν παρὰ τὴν ταῖς αἵμασι, ταῖς ἰσχυρίαις. πη-
 σίον γὰρ αἵματι τῶν πυλῶν πρὸς τῇ Αμαζονίδι σήλῃ,
 κατὰ λαμβάνομεν αὐτὴν, ἥδη μὲν συνειλεγμένον
 πᾶς ἀφᾶς, καὶ τῷ ὥματι ῥωμαλέον, ἀσθενῇ δὲ
 τὴν ψυχῇ, πάντῃ ἐνδεῇ παραμυθίας. πολλάκις
 ἀναφερόμενον, καὶ στεναγμούς ἐνταῦθα σὺ δακρύοις,
 καὶ κροτήσεις χειρῶν. καλῶν δὲ αὐτὸν, Αξίοχε, πῶς
 ταῦτα ἔφω; πῶς τὸ πρὸς αὐχμήματα, καὶ αἱ συ-
 νεχῆς εὐλογίαι τῶν δρετῶν, καὶ τὸ ἄρρητον ἐν σὺ γάρ-
 σης; ὡς γὰρ ἀγωνιστὴς δειλὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις γυ-
 ναῖτο φαινόμενος ἀπλέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις,
 σὺν ἐπιλογῇ τὴν φύσιν περὶ σκεμνίστως; ἀνὴρ
 τὸς δὲ τῷ χρόνῳ καὶ κατῆκος λόγων, καὶ εἰ μὴ δὲ
 ἔτερον Ἀθηναῖος, ὅτι τὸ κρινὸν δὴ παρὰ τῷ, ἔπειτα
 ἀπάντας θρυλέμενον, παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ
 βίτο, ἔστι δὲ ἐπὶ τῷ κῶς διαγαγόντας, εὐθύμως
 μονομαχίαν παλαιόντας, εἰς τὸ χρεῶν ἐπιστάται. τὸ δὲ
 ἔτι μαλακῶς καὶ δυσσπαστάως ἔχῃ νηπίου
 δίκην, καὶ περὶ φρονέσων ἡλικίαν ἔχῃ. Αξ. Αλη-
 θῆ πάντα ὁ Σώκρατες, καὶ ὁρθῶς μοι φαίνεται λέ-
 γων. ἀλλ' ὅσον εἶδ' ὅπως παρ' αὐτὸ μοι τὸ δεινὸν
 γνο-

γυομνῶ, οἱ μὲν κρατεροὶ καὶ παῖδοι λόγοι, ὑ-
 πεκπνέουσι λεληθότως καὶ ἀπιμάζονται. Αντίχρ' δὲ
 δέος ἡ πικρίως παρὰ μύθον τὸν νῦν, εἰ σερήσομαι
 τῷδε τῷ Φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν. αἰδῆς δὲ καὶ ἄ-
 πυσ Θ ὅπῃ ποτε κείσομαι σηπόμεν Θ, εἰς εὐλᾶς
 καὶ κνώδαλα μεταβάλλων. Σω. Συμπάθεις γὰρ
 ὦ Αἰχίοχε παρὰ τὴν ἀνεπιστάαν, ἀνεπιλογίςτως
 τῇ ἀναιδιησίᾳ αἰδοῖσιν, καὶ σεαυτῷ ὑπερναντία
 καὶ ποῖς καὶ λέγεις, ὅτι ἐπιλογίζομεν Θ, ὅτι ἄμα
 μὲν ὁδύρη τὴν ἀναιδιησίαν. ἄμα δὲ ἀλγῆς ὅπῃ
 σήψεται καὶ σερήσῃ τῶν ἡδέων, ὥσπερ εἰς ἔπερον ζῶν
 ἀποτάνεμεν Θ, ἀλλ' ὅτι εἰς παντελῇ μεταβάλλ-
 λων ἀναιδιησίαν. καὶ τὴν αὐτὴν τῇ περὶ τῆς γνέ-
 σεως, ὡς ἔν' ὅπῃ τῆς Δράκοντος ἢ Κλειδοκύρας πο-
 λιτείαις, ὅθεν περὶ σὲ κακὸν ἦν. Δραχὺν γὰρ ὅτι
 ἦς περὶ ὃν αὐτὸν ἦν, ἔτως ὅθεν μετὰ τὴν πλῆτὴν
 γνήσῃ. σὺ γὰρ ὅτι ἔστι περὶ ὃν ἔσαι. πάντα πικα-
 ροῦν τὸ τοῖόνδε φλύαρον ἀποσκέδασαι, τῷ ἐν-
 νοήσας. ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης,
 καὶ τῆς ψυχῆς εἰς τὸν οἰκείον ἰδρυθείσης τύπον,
 τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γινώδεις ὃν καὶ ἄλογον,
 ὅτι ἔστιν ὁ ἄνθρωπος Θ. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐσμὲν ψυχὴ
 ζῶν ἀθάνατον, ἐν θνητῷ καθεργασμένην φερέω.
 τὸ δὲ σκῆν Θ, πρὸς κακὸν παθήσομεν ἢ φύσις,
 ὅτι τὰ μὲν ἡδοῦντα ἀμνηστὰ καὶ πῆνὰ εἰς παλείους
 ὁδῶν ἀνακεκαμμένα. τὰ δὲ ἀλγῆντα, ἀκραί-

Φνῆ καὶ πολυχρόνια, καὶ τῶν ἡδόντων ἄμοιρα.
 νόσους δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἐπὶ
 δὲ τὰς ἐν τῇ καρδίᾳ, οἷς ἀναγκαστὶς ἅπτεται
 ῥεσπαρμυῆς τοῖς πόροις ἡ ψυχὴ συλλαβούσα τὸ
 σφραγισθὲν πνεῦμα καὶ σύμφυλον αἶθρα, καὶ διψᾷ
 τῆς ἐκείνου διαίτης καὶ χορείας ὀρεγομένη. ὥς τε
 ἡ τῷ ζῴῳ διαταλαγῇ, κακὸν ἵνός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν
 μεταβολή. Αἶ. Κακὸν ἔν τῷ Σώκρατες ἡγάμε-
 νον τὸ ζῶν, πῶς ἐν αὐτῷ μέγας, καὶ τῶν τε φρον-
 ητῆς ὢν, καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς οὗτο πολλὰς τῶν ἰσθμίων
 φέρων; Σω. Αἰσίοχε. σὺ δὲ οὐκ ἔτυμά μοι μαρ-
 τυρεῖς, οἷς δὲ κατὰ πρῶτον Ἀθηναίων ἡ πλειοψηφία, ἡ δὲ
 ζητητικὴ εἰμι τῶν πραγμάτων ἐπιτηδεύοντα
 εἶναι με. ἐγὼ δὲ εὐχαίμην αὐτὸν καὶ τὰ κατὰ ταῦτα εἰ-
 δέναι, τοσούτον ἀποδεῶν τὸ πλεονέκτημα. καὶ τῶν τε δὲ ἀ-
 λέγω, Περδίκου ἐστὶ τῷ Σοφῷ δεικνύμενα, τὰ μὲν
 διμοῖρα ἐωνημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραχμαῖν, τὰ δὲ
 τετραδράχμῃ. προῖκα γὰρ ἀνὴρ ἔστιν ἐκείνου
 δάσκαλος. Διὰ πάντας δὲ ἔθνη ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ
 ἐπιχάρμιον, ἃ δὲ χεῖρ τῶν χεῖρα νύξ. δός ἡ καὶ
 λάβε ἡ. καὶ πρῶτον γοῦν παρὰ Καλλία τῷ Ἰππο-
 νίκῳ πεισμένον δῆμι δειξίν, τοσούτῳ τῷ ζῴῳ καλεῖ-
 πει, ὥς τε ἔγνω μετὰ παρὰ ἀναρῇ διέγραψα τὸν
 βίον. καὶ ἐξ ἐκείνου θανάτῳ με ἡ ψυχὴ Αἰσίοχε.
 Αἶ. Τίνα δὲ ἦν τὰ λεχθέντα. Σωκ. Φρασάμι
 αὐτοὶ τοῦτα, ἀμνημονώσω, ἔφη γὰρ, τὸ μέγιστον
 τῆς ἡλι-

τῆς ἡλικίας ἔτι τῶν ἀνιερῶν; ὃ κ' μὲν τῶν πρῶ-
 τῶν χρόνοις τὸ νήπιον κλαίει, τὸ ζῆν δὲ ἀπὸ λύπης
 δακρύων. ὃ λείπεται τοῦ δὲ μιᾶς ἀλγη-
 δόντος, ἀλλ' ἢ δὲ εὐδαιαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἡμέ-
 πειαν, ἢ πληγὴν ὀδυῖν) λαλῆται μὲν οὐπω δυ-
 νάμενον ἀπαρτῆ. κλαυθμυρίζοντες δὲ καὶ ταύ-
 τῶν τῆς δυσχερείας μιᾶν ἔχον φωνῶν. ὁποῖον
 δὲ εἰς τὴν ἐπὶ αἰσθάναν ἀφίκεται, πολλὰς πένες δι-
 ααντῆσαι, καὶ γυμνασῆαι καὶ παιδοποιεῖν τρυφ-
 νῆντες. αὐτοματὰ δὲ κερικαί, γεωμέτραι, τεκ-
 νολογίαι, πολὺ πλεονέχοντες. Ἰππιδαν δὲ εἰς ὅτι
 ἐφύετο ἐργασθῆναι, καὶ φόβος καίρων εἶναι, τὸ λύ-
 κιον καὶ ἀκαθαρσία, καὶ γυμνασιαρχία, καὶ ῥάβδοι,
 καὶ κακῶν ἀμετρίαι. καὶ πᾶς ὁ τὸ μετρίως
 χροῖται ἐστὶν ὑπὸ ζωφρονιστῶν καὶ τῶν ὑπὸ ὅτι νέ-
 ουσ αἵρεσιν, τῆς ἐξ ἀρετῆς παιδείας βουλῆς. Ἰππιδαν
 δὲ διπολυτῆ τέτων φροντίδες ἀντικεῖται ὑπὲρ δυ-
 σῶν καὶ ἀφελογισμοῖ, τίνα τῶν τῶν βίου ἐδὲν ἐν-
 τήσονται. καὶ τοῖς ὑπερὸν χαλεπῶν, ἐφάνη τὰ
 πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητα,
 ἐραταίαι τε καὶ τρυφμαὶ καὶ συνεχεῖς ἀγῶ-
 νες, εἴτα λαθὼν ὑποσηλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν
 σὺν τῇ τῆς φύσεως ἰππικῆρον ἔστι δυσκολότερον. καὶ
 μή τις ἴππον ὡς χροῖται ἀποδιδῶν τὸ ζῆν, ὡς ὁλο-
 λοσέτω ἢ φύσις ἐπὶ αἰσθάναν ἐνεχυράζει, ἔτι μὲν ὅτιν,
 ἔτι δὲ ἀκαλῶν. πλεονέχοντες δὲ ἀμφοτέρω καὶ ἐπιμένοντες,

παρέλυσεν, ἐλάβήσατο, παρήρθησεν. ἄλλοι πολὺ
γῆρας ἀκμάζουσιν, καὶ τῶν θλιπτέων οἱ γέροντες
γίγνονται. καὶ τὰς εἰς τοὺς θεοὺς τῶν ἀνθρωπείων ἐπι-
σημονες, οὓς αὖτε πολλοὺς ποιῶνται, ἵατον ἀ-
παλλάττουσι τὸ ζῆν. Ἀγαμέμνης γοῶν καὶ τροφώ-
ντι, οἱ δεινὰ μὲν τὸ Πυθὸς καὶ θεὸς τέμνει εὐ-
ξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γῆρας, κοιμηθεῖν
δοκέει ἀνέστησαν. οἵ τε τῆς Ἀργείας ἱερείας ἦσαν,
ὁμοίως εὐξάμενης αὐτοῖς καὶ μητρὸς γῆρας αὐτῇ
τῆς εὐσεβείας παρὰ τῇ Ἡρας γέρας. Ἰππεὶ δὲ καὶ ζώ-
νους ὑστερήσαντι ὑποδυῖναι αὐτοὶ δὴνεγκαν
αὐτῶν εἰς τὸν νεῶν μετὰ τῶν εὐχλῶν, νυκτὶ μετήλ-
λαξαν. μακρὸν αὖτε εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν.
οἱ ποιήμασι θεοτέροις τὰ πρὸς τὸν βίον θεωρεῖ-
σιν, ὡς καποδύρονται τὸ ζῆν. ἐνὸς δὲ μόνου
μνησθήσομαι τὸ ἀξιολογώτατον, λέγωντι:

Ὡς γὰρ Ἰππεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτῶσι,
ζῶεν ἀχνυμένοισι. καὶ

Οὐ μὲν γάρ τι που ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς

Πάντων, ὅσα τε γὰρ ἐπιπνεῖται καὶ ἔρπει.

Τὸν δὲ Ἀμφιάραον τί φησι;

Τὸν, πέρι κῆρι φίλῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος εἰς Ἀπόλλων.

Παντοῖα Φιλότῃ. ὅς δὲ ἔκετο γῆρας ὁδόν.

ὁ δὲ κελύων. Τὸν Φιῶτα θρῆναι εἰς ὅς ἔρχε-
ται κακὰ. τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ παύσομαι μὴ πο-
τε παρὰ τῶν ὑποχρεῖται μνησκῶ καὶ ἐτέρων μι-
μνησκό-

μνησκόμμεν. ποίαν δέ τις ἐλόμμεν ὅτι πηδῶ-
 σιν ἢ τέχνῳ, ὅς μέμψεται καὶ τοῖς παροῦσι χα-
 λεπανεῖ; ὅς χειρωνακικοὺς ὀπείλωμεν, καὶ
 βαναύσους, πονημένους ἐν νυκτὶς εἰς νύκτα, καὶ
 μόλις περζομένους πρὸ ἐπιτήδεα. κατεδυρομένων
 τὲ αὐτῶν, καὶ πῶσαν ἀργυρίαν ἀναπρωτάντων
 ὀλοφυρμῶν καὶ δακρύων. ἀλλὰ τὸν πωλικὸν κα-
 ταλεξόμεθα παλαιῶν. Διὰ τῶνδε κινδυνῶν.
 καὶ μή τε ὡς δατεφύνατο βίας ἐν τοῖς τεθνηκόσιν
 ὄντα, μή τε ἐν τοῖς βίῳσιν. ὁ γὰρ ἐπίχλος ἀνθρώπος,
 ὡς ἀμφίβις αὐτὸ εἰς τὸ πέλαγος ἐρρίψεν, ὅτι
 τῇ τύχῃ ἡρόμμεν πᾶς. ἀλλ' ἡ γεωργία γλυκὺ,
 δῆλον. ἀλλ' ἔχ' ὅλον ὡς φασιν ἔλκος αἰεὶ λύπης
 προσφασιν ἐνερσκόμενον, κλαῖον νυκτὶ μὲν αὐχ-
 μόν. νυκτὶ δὲ ὀπομβρίας, νυκτὶ δὲ ὀπείκασιν, νυ-
 κτὶ δὲ ἐρυσίδων, νυκτὶ δὲ θάλλπος ἄκαυτον, ἢ κρυός;
 ἀλλ' ἡ πολυτίμητος πολιτεία πολλὰ γὰρ ὑπερ-
 βαίνει, διὰ πόσων ἐλαύνεται δεινῶν; τίς μὲν χα-
 ρὰν ἔχουσα, φλεγμονῆς δίκην παλλομένη καὶ
 σφυγμολώδη. τίς δὲ δαπόττωξιν, ἀλγυλὴν ὅτι θά-
 νάτων μυρίων χεῖρα. τίς γὰρ αὐτὴν εὐδαιμονήσας
 πρὸς ὄχλον ζῶν, εἰ πεπρωμένη καὶ κροτηθεῖα δὴ με-
 πύγνιον ἐμβαλλόμενον, συριτόμενον, ζημιέμε-
 νον, θνήσκον, ἐλεόμενον; ὅτι τίς γε ἀξίωχε πολι-
 τικῆ, πᾶς τέθνηκε Μιλτιάδης, πᾶς δὲ Θεμιστοκλῆς,
 πᾶς δὲ Εφιάλτης; πᾶς δὲ οἱ πρότεροι βασιλεῖς καὶ

ὃ δ' ἐφαίνετό μοι σεμνὸν δῆμον μαυνομένῳ συ-
 νεζάρχεν. οἱ δὲ πρὸ θεομαχίῃ καὶ καλῶς
 νον, τῇ ὑστεραίᾳ ἐπεδούρους ἐγκαθέτας ὑφ' αὐτοῖς
 κατεχέροτόνησαν πᾶν ἀνδρῶν, ἄκρτον θάνατον.
 καὶ τοι γὰρ σὺ μόνῳ αὐτοῖς ἡμίλεις καὶ Εὐρυπύλο-
 μῳ, τρισημείων ἐκκλησιαζόντων. Αἶ. Ἔστι
 ταῦτα ὦ Σώκρατες. καὶ ἐγώ γε ἐξ ἐκείνου, ἅ-
 λεις ἔχον τὸ βήματι, καὶ χαλεπώτερον σὺ δὲ
 ἐφάνη μοι πολιτείας. δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔρ-
 γῳ ἡρομένοισι. σὺ μὲν γὰρ ἔτω λαλαῖς, ὥς ἐξ ἀ-
 πόλλης θεώμεν. ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκρεδέστερον,
 οἱ δ' αὖ πείρας ἰόντες; δῆμῳ γὰρ ὦ Φίλε Σώ-
 κρατες, ἀχάριστον, ἀψίχρον, ὠμὸν βάσκανον,
 δσπαίδδιον. ὥς αὖ ζωηρανοισμένον ἐκ συγκλύ-
 δων ὄχλου, καὶ βιαίων φλυάραν. ὃ γὰρ τούτῳ περ-
 σιπαυρομένῳ, ἀθλιώτερον μακρῷ. Σω. Ο-
 πότι οὖν ὦ Αἰσχόχε τὴν ἐλδοθερωτάτην ἐπι-
 στήμην, τίθεσσι τῶν λοιπῶν δσδοκτομοτάτην; τί
 πῶς λοιπὸς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν. σὺ φά-
 κτως ὁ ἡγευσι δὲ πῶς καὶ τὸ Προδίκου λέγοντι,
 ὅτι ὁ θάνατος, οὔτε πρὸς σὺν ζῶντας ἐστίν, οὔτε
 πρὸς σὺν μετηλλαχότας. Αἶ. Πῶς φησὶ ὦ Σώ-
 κρατες. Σω. Ὅτι πρὸς σὺν ζῶντας, σὺν
 ἐστίν. οἱ δὲ δσδοκτομόντες σὺν ἐστίν. ὥς τε οὔτε πε-
 ρὶ σὲ νῦν ἐστίν. σὺ γὰρ πένητας, οὔτε εἰ καὶ πᾶ-
 ρσις, ἔσται περὶ σὲ. σὺ γὰρ σὺν ἔσθαι. μάταιον
 οὖν ἢ

οὐν ἢ λύπη, πῶς δὲ μή τε ὄντος, μή τε ἐσμενίου
πῶς Αἰόχον, Αἰόχον ὁδύρεσθαι. καὶ ὁμοιον ὡς
εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ἢ τῆς Κενταύρου τις ὁδύροι-
το, τῶν μὴ τε ὄντων νυν περὶ σέ, μή τε ὑστερον
πῶς τῶν περὶ τῶν ἐσμενίων, τὸ γὰρ φοβερόν τοῖς
ἔστιν ἐστὶ. πῶς οὖν οὐσι, πῶς αὖ εἴη; Αἰ.
Σὺ μὲν ἐκ τῆς ἐπιπλαζούσης λαμβάνεις, καὶ
τοῖς ὁφθαλμοῖς εἰρηκας. ἐκείθεν γὰρ ἐστὶν ἡδε ἢ
φλυαρολογία πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμη-
μένη, ἐμὲ δὲ ἡ σέσησις τῶν ἀγαθῶν τῆς λυ-
πῆς. καὶ πιθανώτερος πύτων λόγος ἄρτι κροτή-
σης ὡς Σώκρατες. σὺ δὲ παῖς γὰρ ὄνομα δοπο-
πλανώμενος εἰς εὐεπείας λόγων σὺ δὲ ἀπαιτῶ.
ταῦτα τῆς ὁμοιοῦσας, ἀλλ' εἰς μὲν πομπῇ καὶ
ρήμάτων ἀγλαΐσμιον ἀνύπει, τῆς δὲ ἀληθείας
δοποδοῖ. τὰ δὲ παθήματα σοφισμάτων ἐκ ἀνέχε-
ται, μόνοις δὲ δεκταῖς τοῖς δωαμενίοις καὶ δικέως
τῆς ψυχῆς. Σω. Σωπάτης γὰρ ὡς Αἰόχε ἀνεπι-
λογίτως τῇ σέσησι τῶν ἀγαθῶν ἀντιστάγων κακῶν
αἰσθῆσιν, ἐκλαθόμενος ὅτι τέθνηκας. λυπεῖ γὰρ
τὸ σπρόμενον τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἀντιπάθειά τῶν κα-
κῶν. ὁ οὖν οὐκ ὦν, σὺ δὲ τῆς σέσησις ἀντιλαμβά-
νεται. πῶς ἔν τῇ τῶν μὴ παρέξοντι γνώσιν τῆς λυ-
πησάντων, γήροισ' ἂν ἢ λύπη; δεχόμενος γὰρ ὡς Αἰό-
χε μὴ λυυποθέμενος, ἄλλως γέ πως μίας αἰ-
σθῆσιν κατὰ τὸ ἀνεπισῆμον, σὺ δὲ αὖ ποτὲ πηρεῖς
σὺν γὰ-

τὸν θάνατον. νῦν ὅτι περὶ τούτου σεαυτὶ δειματίζμε-
ν. ὁ σερήσεας τῆς ψυχῆς καὶ ἀλήψεας δὲ οἷον τῶν
ἐκ ἐσομένου αἰδοῖσιν αἰδοῖσιν. πρὸς τὰ πολλὰς καὶ
καλὰς εἶναι λόγους περὶ τῆς ἀθανασίας καὶ ψυχῆς.
ὅτι γὰρ δὴ θνητὴ καὶ φύσις, πόσον διήρατο μεγαθυ-
ρίας, ὥστε καὶ ἀφρονήσῃ μὲν, ὑπερβαλόντων θη-
ρίων βίας. ἀφαιρούμεναι δὲ πελάγη, δειμα-
σθαι δὲ ἄσπρη, καὶ ἀσπρήσθαι ὅτι πολιτείας. ἀναβλέ-
ψαι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδεῖν περὶ φορέας ἄσπρων,
καὶ δρόμους ἡλίους καὶ σελλώης, ἀνατολάς τε καὶ
δύσεως, ἐκλείψας τε καὶ ταχέας ἀποκαταστάσεως.
ισσημερίας τε καὶ τροπὰς διήρας καὶ πλειάδων χει-
μῶν καὶ θέρους. ἀνέμους τε καὶ καὶ ἀφορέας ὁμβρων,
καὶ περησίων ἐξαίσιους συρμούς. καὶ τὰ ἑκάστου
παθήματα παραπλήξασθαι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ ἵ
θεῖον ὄντως ἐνὶ πνεύματι τῇ ψυχῇ, δι' ἧς τῶν τῶν
τηλικῶνδε ποείνοισιν καὶ γινώσκουσιν ἔχουσιν. ὥς τε οὐκ
εἰς θάνατον ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβάλλεις ὡς
Ἀχίλλεος. ὅτι δὲ ἀφαιρέσειν ἕξας τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ'
εἰλικρινεστέραν τῶν ἀπολαύσιν. ὅτι δὲ μεμιγμέ-
νας θνητὰ σώματα τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀκράτους ἀ-
παισῶν ἀλγηδόνων. καίτοι γὰρ ἀφίξη, μονωθεὶς ἐκ
τῆς δὲ τῆς εἰρημίας, ἔνθα ἅπαντα πάντα καὶ ἀσπρηκτὰ
καὶ ἀγρήκτα. καλλυνός δὲ ἵς καὶ κακῶν ἄγονται
βίῃ. ἀσπρηκτῶ ἡσυχία εὐδιαζόμεναι καὶ περια-
στρῶν τῶν φύσιν. καὶ φιλοσοφῶν ὅτι πρὸς ὄχλον καὶ
θεα-

Θεατρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφιβαλῇ τὴν ἀλήθειαν.
 Αἶ. Εἰς τὸν αὐτὸν μετὰ λόγῳ περιέσκακας. ὁ-
 κέπ γάρ μοι θανάτῳ δέος ἔνεστιν, ἀλλ' ἤδη κ' πάθος
 ἵνα ἡ καὶ γὰρ μιμησάμεντο τοῦ ῥήτορας, περι-
 τὸν εἶπω κ' πάλαι μεπαρολογῶ. καὶ δίδωμι τὸ
 αἰδίδιον κ' θείον δρόμον, ἕκτε τῆς ἀσθενείας ἐμει-
 νῶν ζωέλεγχου, κ' γέγονα κηνός. Σωκ. Εἰ δὲ
 καὶ ἕτερον βούλῃ λόγον, ὃν ἐμοὶ ἠγγαλε Γωβρύης,
 ἀνὴρ μάγος, ἔφη κατὰ τὴν ἑξέξ ἀφάεσιν,
 τὸν πῖππον αὐτὸς κ' ὁμῶνιμον, πεμφθέντα εἰς
 δῆλον ὅπως τηρήσῃ τὴν νῆσον. ἐν ἣ οἱ δύο θεοὶ ἐ-
 γήρουντο, ἐκ ἱνῶν χαλκίων δέλτων, ἃς ἐξ ὑπερβο-
 ρέων ἐκόμισαν ὥπῃ τε κ' ἐκάεργον ἐκμεμαθη-
 κέναι, κατὰ τὴν ἑξέξ σῶματι λύσιν, τὴν ψυχὴν
 εἰς τὸν ἀδελφὸν χωρεῖν τόπον, κατὰ τὴν ὑπόψιν
 κίνησιν. ἐν ἣ βασιλεία πλάτωνος ὁδὸς ἦτορ
 τὸ Διὸς αὐλῆς, ἃ τε τῆς μεν γῆς ἐχούσης, πὲρ μέ-
 σοι τὸ κόσμος. τὰ δὲ πύλου ὄντο Φαιρειδοῦς,
 ἃ τὸ μεν ἔπρον ἡμισφαίριον, θεοὶ ἔλαχον οἱ σὺ-
 ράνιοι. τὸ δὲ ἔπρον, οἱ ὑπένερχον, οἱ μεν ἀδελ-
 φοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἀδελφῶν παῖδες. τὰ δὲ πρόπυλα
 τῆς εἰς πλάτωνος ὁδοῦ, σιδηροῖς κλειθροῖς καὶ
 κλεισὶν ὠχύρωται. πάντες ἡ ἀνοίξονται, πᾶσι
 ἀχέρων ἐκδέχεται, μετ' ὃν Κωκυτός, οὗς γὰρ
 πρὸς ἀπείροισι ἀχθῶναι ὅτι Μίνω καὶ Ραδά-
 μανθω, ὃ κληίζεται πεδῖον ἀληθείας. ἐνταῦθα
 καθε-

καθέζοντα δικασαί. ἀνακρίνοντες τῶν ἀφικνου-
μένων ἕκαστον, τίνα βίον βεβίωκε, καὶ τίσιν ἐπιτη-
δύμασιν ἐνακίδῃ τῷ σώματι. ψάσασθαι μὲν
ἐν ἀμύχανον, ὅσοις μὲν ἐν ἐν τῷ ζῆν δαίμων
ἀγαθὸς ὅτε περὶ σεν, εἰς τὴν τῶν εὐσεβῶν χάρον
οἰκίζοντα. οὐθὰ ἄφθοι μὲν ὥρα παγκάρπου
γονῆς βρύσαι. πηγὰς ἢ ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι,
παντοῖοι ἢ λειμῶνες, ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμε-
νοι. θλατρεῖαι δὲ φιλοσόφων, καὶ θέατρα ποιη-
τῶν, καὶ κύκλιοι χοροὶ, καὶ μουσικὰ ἀκούσματα.
συμπόσιά τε εὐμελῆ, καὶ εἰλαπίνα αὐτοχρήνη-
τοι, καὶ ἀκήρατα ἀλυπία. καὶ ἡδεῖα διαίτα. οὐ-
τε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν, οὐτε θύλας ἐγγίναται,
ἀλλ' εὐκρατὸς ἀῆρ χεῖται, ἀπαλαῖς ἡλίου ἀκτῖ-
σιν ἀνακρινάμενος. ἐνταῦθα τοῖς μεμνημένοις,
ἔστι τις πεθερία, καὶ τὰς ὁσίας ἀγιστείας κακῆσαι
ζωπλοῦσι. πῶς οὐκ οὐδ' οὐ πρῶτω μέντοι τῆς
πρῆς ὄντι γνήτη τῶν θεῶν; καὶ οὐδ' ἔτι Ἡρακλῆα
τὴν καὶ Διόνυσον, καλόντας εἰς αἶδου, πρῶτον λό-
γον ἐνθάδε μνηθῆναι καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκείσε
πρείας, παρὰ τῆς ἐλθουσινίας ἐναύσασθαι. ὅσοις
δὲ τὸ ζῆν θλατρεῖαι κακουργημάτων ἡλάθη, ἄγονται
πρὸς Ἑρινύων, ὅτε Ἑρεβος καὶ χάος θλατρεῖαι
Ταρτάρου. Ἐνθα χῶρος ἀσεβῶν καὶ δαναίδων
ὕδρεαι ἀπλεῖς. καὶ Ταστάλου διψος, καὶ
Τίτηος σπλάγχνα, καὶ Σισύφου πέτρα ἀνέλυν-
ται.

τ.

τῷ. ἔτι δὲ θέρμετα αὐτῷ ἀρχεται πῖνω, εἴθε
 θηροὶ περιλιγμώμενοι, καὶ λαμπρίσιν ὀππρόνως
 πυρούμενοι πινῶν, καὶ πᾶσαν αἰκία αἰκίζόμενοι,
 αἰδίοις πτωρίαις τρύχονται. ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤ-
 κουςι παρὰ Γωδρύου σὺ δὲ αὖ ὀππκρίνεις Α-
 ξίοχε. ἐγὼ γὰρ λόγῳ ἀντελόμενῳ, τῷτο μόνον
 ἐμπεδῶς οἶδα, ὅτι ψυχὴ ἄπασι ἀθάνατῳ. ἡ
 δὲ ἐκ τῶδε ἔχωρίου μετασταθεῖσα, καὶ ἄλυτῳ,
 ὡςτε ἢ κάτω ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν σε δεῖ Αξίοχε
 βεβιωκότα εὐσεβῶς. ΑΞ. Αἰχύνομαί σοι τὴν ἐ-
 πὲν ὧ Σώκρατες. πσῆτον γὰρ ἀποδέω τὰ δεδοί-
 κέναι τὸ θείατον, ὡς τε ἤδη καὶ ἔρωτα αὐτὰ ἔχην.
 ἔτω με καὶ ἔτως ὁ λόγος, ὡς καὶ ὁ σφράνις πέπφ-
 κε. καὶ ἤδη περιφρονῶ τὰ ζῶν, ἅτε εἰς ἀμείνω
 οἶκον μετασησίμενῳ. νυνὶ δὲ ἡρέμα κατ'
 ἐμαυτὸν ἀναριθμήσεται τὰ λεχθέντα. ἐκ
 μεσημερίας δὲ παρέστημι ὧ Σώκρα-
 τες. Σω. Ποιήσω ὡς λέγεις, καὶ
 γὰρ δὲ ὀππάνημι ὅττι κινώ-
 σκεται, ὅττι περίπατον,
 ὅπόθεν δεῦρο μετ-
 κλήθην.

Τ Ε Λ Ο Σ.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

καθέ-
μινών
δδμα
ἐν ἀμῇ
ἀγαθὸς
οἰκίζοντα
γονῆς βρύ-
παν τοῖσι
νοι. Διὰ τῆς
τῶν, καὶ κύκ-
συμπόσιά τε
πι, καὶ ἀκήρ-
τε γὰρ χεῖμα
ἀλλ' εὐκράτος ἀ-
σιν ἀνακρινάμ-
ῆσι τις περὶ οὐρία,
ζωπλοῦσι. πῶς
πρὸς ὄντι γνήτη τα-
τὴ καὶ Διόνυσον, καὶ
γὰρ ἐνθάδε μυηθῶν
πρὸς τῆς Εὐ-
δὲ τὸ ζῆν Διὰ καὶ
πρὸς Ἑρμηνύων, ἵπ-
Ταρτάρου. Ἐνθα χῶρ
ὕδρεϊα ἀπλῆς. καὶ Τ-
Τίγροδ ζαλάγχνα, καὶ Σ

ἀνακρίνοντες τῶν ἀφικνου-
βίον βεβίωκε, καὶ τίσιν ἐπιτη-
τῶ σώματι. ψάσσαται μὲν
μὲν ἐν ἐν τῶ ζῆν δαίμων
πὲν τῶν εὐσεβῶν χώρον
μὲν ὥρα παγκάρπ-
δαίων καθαρῶν ρέουσι,
σι ποικίλοις ἐαριζόμε-
ων, καὶ θέατρα πιη-
μουσικά ἀκούσματᾶ.
ἀπὶνα αὐτοχρηγ-
καὶ ἡδῆα διαίτᾶ. οὐ-
φυλπὸς ἐγγίνεται,
λαῖς ἡλίου ἀκτῆ-
τὶς μεμνημένοις,
γρῖσῆας καὶ κῆισε
ὥτω μέτεσι τῆς
ὡδὲ Ἡρακλέα
πρὸς πρὸν λό-
τῆς ἐκείσε
καταγ. ὅσοις
θη, ἄγονται
τάτᾶ Διὰ
Δαναίδων
τῶν, καὶ
ἀντιού-
τῶν.